

عنوان مقاله:

تاثیر بازی بر تقویت روابط اجتماعی کودکان معلول جسمی - حرکتی با همسالان فاقد معلولیت خود

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی و اولین کنفرانس بین المللی پژوهشهای نوین در علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا نوشادی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، ایران

محمد پروا - عضو هیئت علمی، گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

در عصر امروز و با توجه به پیچیدگی جوامع و بروز ناهنجاریهای روانی و رفتاری در بین کودکان و نوجوانان، لزوم پرداختن به فرایند اجتماعی شدن آن ها و مطرح کردن راهبردهای صحیح برای تقویت و شکوفایی این پدیده بیش از پیش احساس می شود. درصد چشمگیری از کودکان بر اثر عوامل گوناگون دچار نقیصه هایی از نظر ذهنی و جسمی می گردند که این نقیصه یا معلولیت بعثت فقدان راه حل درمانی مناسب در تمام سنین و گاه تا آخر عمر با آنان همراه می باشد. معلولیت و ناتوانی جسمی منشاء مشکلات عاطفی زیادی است و اثرات آن ممکن است در اشکال مختلف روحی و رفتاری نمایان شود. از آن جا که افراد دارای ناتوانی جسمی در مقایسه با افراد عادی تمایل بیشتری به انزوای اجتماعی دارند، مشارکت اجتماعی آنان کمتر است و در مقایسه با اکثر مردم دارای درآمد و تحصیلات و شغل کمتری هستند. قوی ترین ارتباط در بین کودکان در حین بازی شکل میگیرد. بازی را به عنوان اولین بافت اجتماعی برای کسب مهارت های اجتماعی تعریف کرده اند، بازی در رشد و نقش تحول بسزایی دارد و سبب بهبود و تقویت تواناییها و برطرف کردن ضعف ها می گردد و نیز باعث گسترش رابطه بین کودکان می شود. هدف اصلی این پژوهش بررسی تاثیر بازی بر تقویت روابط اجتماعی کودکان معلول جسمی - حرکتی با همسالان فاقد معلولیت خود می باشد. برای رسیدن به این هدف از روش تحلیلی، پیمایشی توصیفی، منابع کتابخانه ای و مصاحبه بهره - گیری شده است. نتایج این پژوهش نشان داد که بازی های گروهی کودکان معلول جسمی حرکتی با همسالان فاقد معلولیت - خود به تقویت روابط اجتماعی این گروه می پردازد

کلمات کلیدی:

کودک، کودک معلول جسمی حرکتی، بازی، روابط اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/390529>

